

מת (באר שבע) 45380-09-25 - מדינת ישראל ע"י נ' שריף פרעון (עציר) ע"י

מ"ת (באר-שבע) 45380-09-25 - מדינת ישראל ע"י נ' שריף פרעון ע"י שלום באר-שבע
מ"ת (באר-שבע) 45380-09-25
מדינת ישראל ע"י

נ ג ד

שריף פרעון (עציר) ע"י

ב"כ עו"ד חאלד סואלחי

בית משפט השלום בבאר-שבע

[30.09.2025]

כבוד השופטת אחינעם צוריאלי

ב"כ עו"ד

החלטה

רקע

1. לפני בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים ולצידה כתב אישום המייחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) + 4 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

2. מכתב האישום עולה כי ביום 11.9.25, שהה המשיב בשטחי מדינת ישראל בלא שהחזיק בהיתר כניסה או שהייה בישראל כדין. הנאשם שהה ברצף בישראל החל מיום 6.4.25 ועד למעצרו במסגרת תיק זה.

תמצית טיעוני הצדדים

3. ב"כ המשיב טען לכרסום בראיות וזאת בשל התנהלות הרשות המקימה למשיב, לשיטתו, הגנה מן הצדק. נטען כי המשיב זומן לראיון במשרד הפנים במסגרת הליך מנהלי העוסק בהסדרת מעמדה של אמו, והיחידה החוקרת ארבה למשיב ועצרה אותו עם צאתו ממשרד הפנים. אשר לעילת המעצר, נטען כי לא נשקפת מן המשיב מסוכנות ואף לא קיימת עילה של הימלטות מן הדין שכן מרכז חיו בישראל, אין לו כל זיקה לשטחים ואף תלוי ועומד הליך להסדרת מעמדו בישראל. אשר לעברו הפלילי נטען כי בחלק מכתבי האישום שהוגשו נגדו לא ייחסו לו עבירות של שהיה בלתי חוקית ואף כשהורשע בעבירה זו, לא הושתו עליו מאסרים מותנים. נוכח נסיבותיו החריגות של המשיב, עתר בא כוחו לשחררו למעצר בית בשטחי מדינת ישראל בפיקוח אשתו, אמו וערבים נוספים.

4. ב"כ המבקשת עמדה על קיומן של ראיות לכאורה בעניינו של המשיב. נטען כי המשיב אינו מחזיק בהיתר כניסה לישראל, ואף אם זומן לראיון במשרד הפנים, היה עליו להסדיר כניסתו באמצעות אישור מתאים, כפי שקבע בית המשפט המחוזי בערר שהוגש על מעצרו של המשיב טרם הוגש כתב האישום. עוד נטען כי כאשר נעצר על ידי השוטרים, הזדהה המשיב בשמו של אחר ומסר תעודת זהות ישראלית, ורק עם הגעתו לתחנת המשטרה זוהה באמצעות טביעות אצבע. ב"כ המבקשת עמדה על עברו הפלילי של המשיב הכולל 6 הרשעות בעבירות רכוש אלימות וסמים, וכן שתי הרשעות בעבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, האחרונה שבהן מינואר 2025 בגינה שוחרר ממאסר אך ביום 6.4.25 ומאז שוהה בישראל שלא כדין. לעמדת המבקשת, אין להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר בישראל וזאת בשים לב למצב הביטחוני הרעוע. נטען כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב גבוהה שכן שהה בישראל שלא כחוק במהלך תקופה ממושכת ואף ניסה לטשטש את עקבותיו.

דיון והכרעה

ראיות לכאורה

5. מעיון בחומר החקירה עולה כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב שהה בארץ שלא כדין. קיימת בחומר החקירה תעודת עובד ציבור, ממנה עולה כי המשיב לא החזיק בהיתר כניסה לישראל וכי אין כל צו שיפוטי המונע הרחקתו מישראל. המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה, אך טען כי חל בהם כרסום ממשי שכן קמה למשיב הגנה מן הצדק בשל התנהלותה של היחידה החוקרת.

6. השאלה של התחשבות בטענת הגנה מן הצדק בהליכי מעצר עד תום ההליכים כבר נדונה בבית המשפט העליון במספר הזדמנויות והעמדה שאומצה בהחלטות שונות בעניין זה שוללת ככלל העלאת טענה של הגנה מן הצדק בהליכים מסוג זה. בבש"פ 10087/07 איליה חודנוב נ' מדינת ישראל (18.12.2007) נקבע כי טענות להגנה מן הצדק בנוגע לפגיעה בתקינות הליך החקירה המשטרית אין מקומן בהליך מעצר עד תום ההליכים ומן הראוי, כי המותב אשר ישמע את התיק העיקרי לגופו, ידון בהן במסגרת העלאת הטענות המקדמיות בשלב פתיחת המשפט (ראו גם: בש"פ 854/07 יונס אבו דקה נ' מדינת ישראל (8.3.2007), ובג"ץ 230/07 אחמד מוחמד עטון נ' מדינת ישראל (1.3.2007)). הסיבה לכך היא כי הכרעה בטענה של הגנה מן הצדק מחייבת פריסה של מסכת עובדתית מפורטת, כאשר דווקא מן הניואנסים של הפרטים עולה ומתגבשת טענת ההגנה, אם לאו" (בש"פ 7148/12 עז אלדין כנאנה נ' מדינת ישראל (14.10.2012) (להלן: "עניין כנאנה")). יחד עם זאת, בפסק הדין בעניין כנאנה הובהר כי כאשר מדובר בהגנה מן הצדק בשל טענה לאכיפה בררנית אין לשלול לחלוטין את העלאתה כבר בהליך המעצר.

7. מבלי להביע כל עמדה באשר לסיכויי קבלת הטענה על-ידי המותב שישמע את ההליך העיקרי, שכן לא נפרסה בפני המסכת העובדתית המלאה אודות טיב המידע שהוביל את השוטרים להמתין למשיב מחוץ למשרדי משרד הפנים, משהמשיב שהה בישראל מזה שנים ללא אישור, ולא הסדיר כניסתו לישראל אף לצורך הפגישה אליה זומן במשרד הפנים, איני סבורה כי מדובר בטענה המכרסמת בתשתית הראייתית בעניינו של המשיב. (ראו גם החלטת סגן הנשיא, כב' הש' עדן בעניינו של המשיב בעמ"י 33590-09-25 שריף פרעון נ' מדינת ישראל (12.9.2025)).

8. מצויים אנו בשלב זה בהליך המעצר, בו בית המשפט דן בקיומן של ראיות לכאורה ונראה כי בנסיבות הללו בהן הוצגה לעיוני תעודת עובד ציבור ובנסיבות בהן אין מחלוקת שהמשיב הינו תושב שטחים שאין לו היתר שהייה כדין, די בכך על מנת לקבוע קיומן של ראיות לכאורה. טענות המשיב ביחס להתנהלות היחידה החוקרת והפגיעה בזכויותיו, תצריך הידרשות לבירור עובדתי מורכב שאין מקומו בשלב זה, והכרעה בה תישמר להליך העיקרי. עילות המעצר ושחרור לחלופה בישראל
9. לטענת ב"כ המשיב, מן המשיב לא נשקפת מסוכנות ואף לא קיים חשש להימלטות מן הדין שכן המשיב נשוי לישראלית, מרכז חייו בישראל ואין לו כל זיקה לשטחים. משכך, עתר לשחררו לחלופת מעצר בישראל בפיקוח אמו ואשתו.
10. כאשר עסקינן בתושב האזור הוראה על חלופת מעצר בתוך שטחי ישראל מהווה למעשה היתר של בית המשפט להמשך שהיית הנאשם בשטחי המדינה שלא כדין, על אף שלא עבר תחת עינם הבוחנת של רשויות הביטחון. יש טעם לפגם בכך שדווקא הנאשם, העומד לדין בגין עבירה של שהייה בישראל שלא כדין, נהנה כתוצאה מהחלטה כזו מפירות העבירה.
11. לפיכך, נקבע בפסיקה כי חלופת מעצר בתוך ישראל תתאפשר רק במקרים חריגים במיוחד בהם קיימת מניעה ממשית להחזרת הנאשם לשטחי האזור וכאשר בכוחו להציע חלופת מעצר ראויה אחרת (ראו: בש"פ 6781/13 קונדוס נ' מדינת ישראל, (4.11.2013) (להלן: "עניין קונדוס"); בש"פ 743/15 פלוני נ' מדינת ישראל (22.2.2015) (להלן: "עניין פלוני"); בש"פ 3797/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.6.2015)).
12. בעניין פלוני שהזכרתי לעיל, הש' דפנה ברק ארז הורתה על שחרור שב"ח לחלופה בישראל לאחר שהוצגה בעניינו של המבקש תשתית עובדתית לכאורית המבססת את החשש הכן שלו מפני חזרה לשטחים, ומשלא עלתה בעניינו טענת מסוכנות, כך שהחשש שהיה להפיג נוגע אך להתייצבותו לדין. כמו כן נשקלה תקופת המעצר הבלתי מבוטלת בה שהה המבקש בשים לב לענישה המקובלת באותה תקופה, וכן נשקל ההליך התלוי ועומד בוועדת המאוימים והעדר מועד דיון קרוב בוועדה לבחינת עניינו.
13. עניינו של המשיב שונה, שכן לא עלה בידו לבסס טענת מאוימות שבכוחה למנוע את הרחקתו לאזור. בחקירתו מסר המשיב כי מזה 4-5 שנים הוא מתגורר באשקלון ולפני כן התגורר בבת ים מאז שהתחתן בשנת 2013. לדבריו משנת 2013 נהיה שב"ח כלשונו, ולפני כן הייתה לו תעודת זהות ישראלית ומספר פיקטיבי. לדבריו, כל חייו התגורר בישראל. כאשר הוטח בו כי על פי נתוני המערכת מעולם לא החזיק באישור כניסה לישראל, השיב כי מעולם לא עשה אישור שכן אינו מתגורר בשטחים ואין לו "שום קשר איתם". עוד מסר כי אמו מצויה בתהליכים על מנת להסדיר את אזרחותה, והוא זומן למשרד הפנים יחד איתה. לדבריו, מסר במהלך הריאיון כי נולד בישראל, אביו היה מאויים כי שיתף פעולה עם ישראל, והם לא יכולים להיכנס לשטחים.

14. למעט הדברים שמסר המשיב בחקירתו כי אביו היה מאוים בשטחים, לא הונחה תשתית מספקת לביסוס טענת המאוימות. ההגנה הציגה מסמך מיום 14.9.25, 3 ימים לאחר שנעצר המשיב, חתום ע"י עורכת דין, הפונה לכל המעוניין בבקשה להימנע מהליך אכיפה נגד המשיב. נטען כי בימים אלו הוגשה בקשה למשרד הפנים לצורך הכנת בקשה לרשות האוכלוסין וההגירה להסדרת מעמדו של המשיב. לא נטען במסמך ולא הוצגה כל פניה תלויה ועומדת לוועדה לבחינת טענות בדבר מאוימות על רקע שיתוף פעולה עם ישראל, ואף לא הונחה תשתית ראיתית כלשהי לביסוס טענת המאוימות באופן אחר, מלבד טענת המשיב שנטענה בעלמא בחקירתו. בתיק החקירה קיים מזכר מיום 14.9.25 חתום ע"י מרכזת ועדת המאוימים ממנו עולה כי המשיב מוכר לוועדה אך אינו זכאי להיתרים מטעמה. משמע, עניינו, ככל הנראה, נבדק ונדחה. אוסיף ואציין כי הנאשם הורשע הן בינואר השנה והן בשנת 2021 בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, במסגרת ההליך הקודם לא העלה כל טענת מאוימות, טען כי סוגיית הסדרת מעמדו תלויה ועומדת מול משרד הפנים עד שבסופו של דבר זנח טענה זו והודה בביצוע העבירה.
15. בפסיקה נקבע כי שאלת הסיכון לתושב שטחים מסורה לוועדת המאוימים, שהיא אשר "מרכזת את המידע מגורמי הביטחון והאכיפה וגופי המודיעין מעבדת אותו ומעריכה אותו לפי מיטב שיקול דעתה המקצועי" (בג"ץ 9343/11 פלוני נ' ועדת המאוימים ואח' (07.03.2012)). כלים אלה אינם מצויים בידי בית המשפט בהליך הפלילי, שאינו האפיק המתאים לבירור הטענה, ולכן אומצה עמדה מצמצמת ביחס לשחרור שב"ח לחלופה בישראל. יפים הדברים שבעתיים בסוגיית הסדרת המעמד במשרד הפנים.
16. היעדרות לבקשה תיצור הלכה למעשה "מסלול עוקף" להליכים לפני ועדת המאוימים או במשרד הפנים, ותשפר את מצבם של הטוענים טענות אלו במסגרת ההליך הפלילי - שיתכן שיזכו לשהות בישראל לפי החלטת בית המשפט כל עוד יתנהל ההליך הפלילי בעניינם - לבין מי שעניינם תלוי ועומד. העובדה שקרובי משפחתו של המשיב מתגוררים בישראל אף היא אינה מהווה טעם מיוחד או הומניטרי לקביעת חלופת מעצר בישראל.
17. בעניין פלוני אף צוין כי בעניינו של המבקש שם, לא הועלתה טענת מסוכנות כנגד המבקש, כך שהחשש שיש להפיג נוגע אך להתייצבותו לדין. מסופקני אם ניתן להשליך מקביעה זו על ימינו אלו בהם העבירה המיוחסות למשיב מבססת אף את עילת המסוכנות, וזאת מאז פרוץ המלחמה (ראו למשל: עמ"ת 26204-10-23 פלוני נ' מדינת ישראל (18.10.2023), עמ"ת 36316-03-25 אבו גבין נ' מדינת ישראל (17.03.2025), עמ"ת 52770-02-25 חסין הרוש נ' מדינת ישראל (20.02.2025), עמ"ת 52822-08-25 מדינת ישראל נ' מנצור סויטי (20.8.2025)). לא ניתן להתעלם אף מהשהייה הממושכת של המשיב בישראל ללא אישור, ומעברו הפלילי הכולל 6 הרשעות בעבירות רכוש אלימות וסמים, וכן שתי הרשעות בעבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, האחרונה שבהן מינואר 2025 בגינה שוחרר ממאסר אך ביום 6.4.25 ומאז שב ושוהה בישראל שלא כדין. השהייה הממושכת ועברו הפלילי של המשיב מעידים אף הם על מסוכנותו.
18. לאור האמור, אני סבורה כי נסיבות מקרה זה אינן עומדות בחריגים שנקבעו בפסיקה המצדיקים להורות על חלופת מעצר בשטחי מדינת ישראל. משהמשיב עמד על כך שאינו מעוניין בשחרור לאזור נראה כי אין מנוס מלהורות על מעצרו עד לתום ההליכים, וכך אני מורה.
19. ככל שיגיש בקשה לעיון חוזר ובה יבקש להשתחרר תוך העברתו לשטחים, תוך הצעת ערב תושבי ישראל וערבויות כספיות מכבידות, ניתן יהיה לשקול את הבקשה לגופה בהתאם להלכה הפסוקה. פרוטוקול זה משמש צו מעצר. זכות ערר כחוק. ניתנה היום, ח' תשרי תשפ"ו, 30 ספטמבר 2025, בנוכחות הצדדים.